

22. navadna nedelja B

*Postanite uresničevalci besede
in ne le poslušalci,
ki sami sebe varajo. (Jak 1,22)*

Prvo berilo

5 Mojzes 4,1-2.6-8

Mojzes je govoril ljudstvu in rekel: "Zdaj, Izrael, poslušaj zakóne in odloke, katere vas učim izpolnjevati, da boste živeli in prišli in vzeli v last deželo, ki vam jo daje Gospod, Bog vaših očetov! Ničesar ne dodajajte besedi, ki vam jo zapovedujem, in ničesar ji ne odvezemaj, da boste izpolnili zapovedi Gospoda, svojega Boga, ki vam jih zapovedujem! Držite se jih in jih izpolnajte, kajti to bo vaša modrost in razumnost v očeh ljudstev, ki bodo slišala o vseh teh zakonih; rekli bodo: 'Resnično, ta véliki narod je modro in razumno ljudstvo.' Kajti kateri véliki narod ima bogove, ki bi mu bili tako blizu, kakor je nam blizu Gospod, naš Bog, kadar koli ga kličemo? In kateri véliki narod ima tako pravične zakóne in odloke, kakor je vsa ta postava, ki jo danes dajem pred vas?"

Drugo berilo

Jakob 1,17-18.21b-22.27

Moji dragi bratje in sestre, vsak dober dar in vsako popolno darilo prihaja od zgoraj, od Očeta luči, pri katerem ni spremembe ne sence menjave. Po svoji volji nas je rodil z besedo resnice, da bi bili nekakšna prvina njegovih stvaritev. S krotkostjo sprejmite vsajeno besedo, ki ima moč, da reši vaše duše. Postanite uresničevalci besede in ne le poslušalci, ki sami sebe varajo. Čista in neomadeževana pobožnost pred Bogom in Očetom je to: skrbeti za sirote in vdove v njihovi stiski ter se ohraniti neomadeževan od sveta.

Evangelij

Marko 7,1-8.14-15.21-23

Tisti čas so se okrog njega zbrali farizeji in nekateri pismouki, ki so prišli iz Jeruzalema, in videli so, da nekaj njegovih učencev je z obredno nečistimi, to je z neumitimi rokami. Farizeji in vsi Judje se namreč držijo izročila prednikov in ne jedo, če si prej skrbno ne umijejo rok. Tudi ničesar s trga

ne jedo, če se prej ne umijejo. In še mnogo drugega se držijo po izročilu: umivajo kozarce, vrče in bakrene lonce. Zato so ga farizeji in pismouki vprašali: "Zakaj se tvoji učenci ne ravnajo po izročilu prednikov, ampak jedo kar z nečistimi rokami?" Odgovoril jim je: "Prerok Izaíja je dobro prerokoval o vas hinavcih, kakor je pisano: 'To ljudstvo me časti z ustnicami, a njihovo srce je daleč od mene. Toda zaman mi izkazujejo čast, ker učijo človeški nauk in zapovedi.' Božjo zapoved opuščate in se držite človeškega izročila." In spet je poklical k sebi množico in ji govoril: "Poslušajte me vsi in doumite! Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo omadeževati, če pride vanj, ampak ga omadežuje to, kar pride iz človeka. Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, prešuštva, pohlepi, hudobije, zvijača, razuzdánost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet. Vse te hudobije prihajajo od znotraj in omadežujejo človeka."

V razmislek

V naših krajih so srčno žilna obolenja ena izmed najbolj pogostih obolenj, kar pa ni zgolj slučaj, saj smo bolni na srcu! Naša naloga je, da živimo, da sebi in drugim omogočimo življenje, ga sprejmemo, in ga razdajamo – in vendar vedno znova delujemo "proti življenju", ker smo pozabili poslušati tihi glas našega srca.

V Svetem pismu je "srce" mesto, kjer se odvija človeško mišljenje, načrtovanje in hotenje; hkrati pa je to tudi mesto koncentracije vseh življenjskih moči, kjer pride do najbolj pomembnih življenjskih odločitev in mesto, kjer se odvijajo mnogi čustveni viharji. Tako se v srcu začne tudi zaznavanje Božjih navodil in odločitev za sledenje Bogu. Takšno je tudi osnovno sporočilo prvega berila – kdor posluša Božje zapovedi, kdor jih razume kot napotke in kdor jih ponotranji, kdor se jih tako rekoč "trdno drži", ta bo izkusil največjo svobodo in življenje v polnosti in neminljivosti.

Kar mislim, kar čutim, kar ljubim, "komur je naklonjeno moje srce", po tem se ravnam. Vedno znova izkušamo, da naše dobre, notranje "božje" srčne lastnosti prevzemajo "hudobne", nesvobodne misli in različni vplivi. Potrebno je veliko pozornosti in tudi poguma, da se soočimo z lastnimi sencami in temnimi stranmi, da si jih priznamo in tako začutimo v nas dobre srčne lastnosti kot so potrpežljivost, dobrotá, razumevanje, pripravljenost na odpuščanje, zaupanje in upanje. Za to je potrebna naša vztrajnost in naš trud, ter tudi in predvsem Božji Duh, ki bi spremenil naše srce. Kadarkoli dovolimo, da sem nam to zgodi, kadarkoli se naučimo slišati ta tihi Božji glas v našem vsakdanjiku, postanemo tudi za druge pot, ki vodi k veri v živega Boga.

A vendar – vse, kar ima v meni dobre in močne korenine, kar sem spoznal kot Božje povabilo k svobodi, je potrebno deliti z drugimi. Notranje spoznanje nas sili k udejanjenju navzven. Popolnoma svoboden in poslušen (beseda poslušen izhaja iz glagola poslušati!) je tisti človek, ki skuša pozorno poslušati Božjo besedo, jo pretehtati v konkretni življenjski situaciji in nato ravnati v skladu s tem, kar je dozorelo v njegovem srcu. Potem lahko nekaj te notranje svobode, ki jo daje Božje navodilo, zasveti tudi za druge.

"Čisto srce, o Bog, mi ustvari, stanovitnega duha obnovi v moji notranjosti!" (Ps 51,12)